

IA2-vastane IgG (S-IA2 IgG)

Immuunanalüüsi osakonna autoimmuniteedi grupp, tel.737 4240

1. tüüpi diabeedi puhul on üks peamisi pankrease saarekeste vastaseid autoimmuunreaktsioone IA2-vastaste IgG tüüpi autoantikehade teke. IA2 on türosiini fosfataasi sarnane valk, mis esineb pankrease saarekeste beetarakkude sekretoorsete graanulite membraanides ja teistes neuroendokriinrakkudes. Veres võib leida antikehi enne pankrease autoimmuunse kahjustuse (1. tüüpi diabeedi) kliinilist avaldumist. Diagnostiline tundlikkus on 1. tüüpi diabeedi avaldumisel lastel 50–70%, täiskasvanutel 30–50%.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Saatelehena tuleb kasutada Ühendlabori autoantikehade uuringu vormi (vt [Saatelehed](#)), mille kõik väljad peavad olema korrektselt täidetud.

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (kollane kork)
Säilivus	Seerum +4 °C kaks päeva, -20 °C paar kuud

Analüüsi tegemise aeg: kord nädalas

Analüüsimeetod: ensüüm-immuunsorptsioonmeetod (ELISA)

Referentsväärtused

Kuna referentsväärtused on väga sõltuvad kasutatavast testsüsteemist, antakse numbriline tulemus koos hinnanguga: negatiivne, positiivne.

Näidustus ja kliiniline tähendus

50–75%-l täiskasvanutest on 1. tüüpi diabeedi diagnoosimisel IA2-vastaste antikehade test positiivne. Antikehi esineb sagedamini haigetel, kellel haigus algab nooremas eas. IA2 antikehade määramine koos glutamaadi dekarboksülaasi 65 vastase IgG-ga tõstab diagnostilist usaldusväärsust 1. tüüpi diabeedi suhtes. Kahe või kolme (lisaks pankrease saarekeste vastane IgG, ICA IgG) antikeha koos määramine tõstab diagnostilist tundlikkust ja ennustavat väärtust veelgi.

Vt ka: Pankrease saarekeste vastane IgG
Glutamaadi dekarboksülaasi 65 vastane IgG

Kaja Metsküla